

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/56/2015
Identifikačné číslo spisu: 2313010955
Dátum vydania rozhodnutia: 24.09.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:2313010955.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného G. P. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru spolupáchateľstvom podľa § 20, § 218 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2015 v Bratislave dovolanie obvineného G. P., zastúpeného obhajcom JUDr. Zoltánom Ružičom, proti trestnému rozkazu Okresného súdu Galanta z 8. októbra 2013, sp. zn. 3 T 151/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného G. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 8. októbra 2013 sp. zn. 3 T 151/2013 boli obvinení Y. P., V. P., G. P., H. K. a L. U. uznaní za vinných z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru spolupáchateľstvom podľa § 20, § 218 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

od 05.02.2013 doteraz v obci L. E., na V. ulici, spoločne neoprávnene užívajú rodinný dom č. XXX/XX a pozemky pod domom i príľahlé pozemky (parcely č. 71/2, 72/3, 72/5 zapísané na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území obce L. E.) v rozpore s vôľou vlastníkov O. S., nar. XX.XX.XXXX a Q. S., nar. XX.XX.XXXX. Rodinný dom užívajú bez právneho titulu a odmietajú sa z neho vysťahovať napriek tomu, že Okresným súdom Galanta, rozsudkom sp. zn. 26C 204/2010 z 21.06.2011, potvrdeným Krajským súdom v Trnave rozsudkom sp. zn. 10Co 173/2011 z 31.10.2012, bolo rozhodnuté o ich povinnosti vypratať rodinný dom i pozemky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z rodinného domu i príľahlých pozemkov sa nevysťahovali ani po písomnej výzve vlastníkov z 26.02.2013. O. S. i Q. S. ako vlastníkom, znemožňujú uvedené nehnuteľnosti užívať.

Za to boli odsúdení obvinení Y. P., V. P., H. K. a L. U. všetci podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov u každého z nich. Výkon uloženého trestu bol obvineným podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka.

Obvinený G. P. bol odsúdený podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto trestnému rozkazu podali obvinení Y. P., V. P., G. P., H. K. i L. U. odpor podaním došlým okresnému súdu 22. októbra 2013 (č.l. 176-177) a domáhali sa oslobodenia. Ďalším podaním došlým súdu 14. februára 2014 oznámili obvinení Y. P. a V. P., že podaný odpor proti trestnému rozkazu berú späť a chcú, aby sa celá vec už skončila. Späťvzatie odporu vzal samosudca uznesením z 26. februára 2014 na vedomie (č.l. 188).

Odpor proti trestnému rozkazu podal vo vzťahu k obvinenému G. P. aj prokurátor, a preto samosudca vo veci obvineného G. P. stanovil termín hlavného pojednávania na 11. júla 2014. Pred otvorením hlavného pojednávania prokurátor prehlásil, že podaný odpor berie späť, ktorú skutočnosť vzal samosudca na vedomie (č.l. 199) a na trestnom rozkaze u obvineného G. P. vyznačil právoplatnosť dňom 11. júla 2014 (č.l. 203).

Okresný súd Galanta dňa 20. augusta 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného G. P., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Zoltána Ružiča. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 27. júla 2015 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. por., že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. V dôvodoch dovolania uviedol, že proti trestnému rozkazu podal včas odpor spolu s ostatnými obvinenými, avšak odpor nevzal späť, preto mal súd vo veci nariadiť hlavné pojednávanie. Namiesto toho súd vyznačil právoplatnosť trestného rozkazu, čím mu znemožnil účasť na hlavnom pojednávaní, a tak došlo k závažnému porušeniu jeho práv. Záverom svojho mimoriadneho opravného prostriedku navrhol zrušiť trestný rozkaz vo vzťahu k jeho osobe a prikázať okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudca okresného súdu v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určil, k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení z 13. augusta 2015 (č.l. 258-259) uviedol, že postup okresného súdu považuje za správny, pokiaľ vyznačil právoplatnosť trestného rozkazu u obvineného G. P.. Podanie, na ktoré poukazoval obhajca v dôvodoch mimoriadneho opravného prostriedku, nemožno považovať za odpor obvineného proti trestnému rozkazu. V tejto súvislosti poukazoval na skutočnosť, že obvinený osobne prevzal trestný rozkaz až 29. novembra 2013 a odpor proti nemu nepodal. Navrhol preto dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je prípustné.

Zo spisového materiálu vyplýva, že samosudca okresného súdu vydal v trestnej veci obvineného trestný rozkaz 8. októbra 2013, ktorý obvinený osobne prevzal 29. novembra 2013 (č.l. 172 p.v.). Spolu s obvineným G. P. boli trestne stíhaní aj jeho rodičia Y. P. a V. P., ako aj družka obvineného H. K. a synovec obvineného L. U.. Proti trestnému rozkazu podali v zákonnej lehote odpor všetci obvinení (č.l. 176). Podľa prokurátora toto podanie došlé okresnému súdu 22. októbra 2013 bolo „neoznačené“ a nemožno ho považovať za odpor proti trestnému rozkazu. Názor prokurátora nemožno akceptovať, pretože hneď v úvode tohto podania sa uvádza, že nižšie uvedené osoby podávajú odpor, ktorým sa domáhajú oslobodenia. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že podľa § 62 ods. 1 Tr. por. sa každé podanie posudzuje vždy podľa obsahu. Skutočnosť, že obvinený G.V. prevzal trestný rozkaz až 29.

novembra 2013 v tomto prípade nezaváži, nakoľko odpor podali jeho rodičia, ktorí sú v zmysle Trestného poriadku oprávnení podať odpor v jeho prospech (§ 308 ods. 2, resp. § 355 ods. 1 Tr. por.).

Z ustanovenia § 355 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že obvinený a osoby oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, ako aj prokurátor, môžu podať proti trestnému rozkazu odpor.

Odpor sa podáva na súde, ktorý trestný rozkaz vydal, a to do ôsmich dní od jeho doručenia. Osobám, ktoré môžu podať odpor v prospech obvineného okrem prokurátora, sa lehota končí dňom ako obvinenému.

Podľa § 355 ods. 3 Tr. por., ak podala oprávnená osoba proti trestnému rozkazu odpor v zákonom stanovenej lehote, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie; pri prejednávani veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu, ani výrokom o ochrannom opatrení obsiahnutým v trestnom rozkaze. Inak sa trestný rozkaz stane právoplatným a vykonateľným.

V posudzovanej veci trestný rozkaz okresného súdu vo vzťahu k obvinenému G.V. so zreteľom na vyššie uvedené nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko bol proti nemu v jeho prospech podaný odpor osobami k tomu oprávnenými. Včas podaný odpor nebol v jeho prípade vzatý späť. Právoplatnosť nenadobudol trestný rozkaz dokonca ani vo vzťahu k obvineným H.N. a L. U.. Z nasledujúceho podania obvinených Y. a V.V. (č.l. 183) totiž vyplýva, že podaný odpor proti trestnému rozkazu berú späť iba oni dvaja, ktorú skutočnosť vzal následne na vedomie aj samosudca okresného súdu svojím uznesením z 26. februára 2014 (č.l. 188).

Včas podaný odpor v neprospech obvineného vzal prokurátor pred otvorením hlavného pojednávania späť, čo vzal samosudca na vedomie, avšak bol povinný pokračovať v nariadenom hlavnom pojednávaní, nakoľko obvinený G.V. a napokon ani ostatní dvaja obvinení včas podaný odpor proti trestnému rozkazu nevzali výslovne späť. Trestný rozkaz okresného súdu z 8. októbra 2013 tak nenadobudol právoplatnosť, zo zákona bol zrušený a nemohli u neho nastať účinky právoplatného rozhodnutia, na ktoré sa viažu ďalšie rozhodnutia súdu o nariadení trestu, o trovách konania atď. Vyznačenie doložky právoplatnosti tohto trestného rozkazu je len administratívnou chybou súdu.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Z uvedeného vyplýva, že proti neprávoplatnému rozhodnutiu, resp. proti opatreniu, stanovisku, či prípisu alebo úprave súdu, dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

V posudzovanej veci podal obvinený G.V. dovolanie síce prostredníctvom obhajcu, avšak bolo podané proti rozhodnutiu súdu, ktoré nie je právoplatné, takéto dovolanie nie je prípustné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Nad rámec uvedeného považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že aj v prípade nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 8. októbra 2013 sp. zn. 3 T 151/2013 ohľadom obvineného G.V. a jeho obhajca by podal dovolanie proti nemu, tak vzhľadom na ustanovenie § 369 ods. 1 Tr. por. by nebol osobou oprávnenou na podanie dovolania, nakoľko právo podať dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa prislúcha výlučne iba ministrom spravodlivosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.